

Franjo Frntić — povjesničar hrvatskog športa

(Grubišno Polje, 9. rujna 1919. — Zagreb, 21. siječnja 2000.)

Franjo NJEGAC

Zagreb, Jurja Dalmatinca 1

UDK 796/799(091):929 Frntić, F.

Hrvatsko novinarstvo, publicistika, društvena, kulturna i športska djelatnost ostali su bez još jednog svog vrijednog, istaknutog i poznatog djelatnika Franje Frntića, koji je iznenada i neočekivano preminuo u Zagrebu u 81. godini života.

Franjo Frntić rođen je u Grubišnom Polju gdje je završio osnovno obrazovanje. Srednju školu završio je u Bjelovaru, a Višu bankarsku školu u Beogradu 1950. godine. Odrasao je u uglednoj obrtničkoj obitelji u kojoj je od malena učio da bude radišan i pošten.

Svoj sadržajno bogat profesionalni vijek započeo je davne 1936. godine na blagajničkim poslovima u direkciji pošta, a nakon toga u zanatskoj komori u Grubišnom Polju, te kasnije u bankarskim institucijama.

Opredijeljen i usmjeren za djelatnost u financijskim institucijama službovao je u Grubišnom Polju, Sarajevu, Lipiku, Osijeku, Pakracu, Ludbregu, Bjelovaru i Zagrebu. Bio je vrstan poznavalac i organizator poslova u financijskim institucijama i kao bankarski djelatnik bio je direktor Narodne banke filijale u Pakracu, Ludbregu i Bjelovaru, a u Zagrebu je bio viši savjetnik direktora Službe društvenog knjigovodstva, Centrale za Hrvatsku. Vodio je brigu o stručnim kadrovima i pokrenuo je studij bankarskog smjera pri Fakultetu za organizaciju i informatiku u Varaždinu 1967. godine na kojem je predavao kao vanjski suradnik od 1967. godine do umirovljenja 1978. godine.

Športom se počeo baviti u šestoj godini života kao vježbač u *Hrvatskom sokolu*, a nastavio je kao atletičar, odbojkaš, nogometaš, a kasnije je bio nogometni i rukometni sudac i planinar.

U Grubišnom Polju nogomet je igrao u Nogometnom klubu *Jadran*, koji je osnovan 1919. godine. Klub je dobio

ime *Jadran* u znak solidarnosti s političkim inicijativama da se Istra pripoji matici zemlji, te kao podrška izbjeglicama iz Istre koji su se doseljavali u Hrvatsku, a neki i u samo Grubišno Polje.

Kao atletičar bio je pobjednik na 1000 metara na međunarodnoj utrci u Banjoj Luci 1943. godine.

Po povratku iz njemačkog zarobljeništva nakon II. svjetskog rata aktivno je igrao nogomet i odbojku u Grubišnom Polju i Lipiku, te obnavljao rad športskih društava u Grubišnom Polju, Lipiku, Daruvaru i Bjelovaru.

Dolaskom u Bjelovar radio je na pokretanju i organizaciji radničkih športskih igara. Nakon tri godine uspio je u radničke športske igre uključiti sve sindikalne organizacije kotara Bjelovar, pa je u to vrijeme Bjelovar imao najbolje organiziranu radničku športsku djelatnost u Hrvatskoj.

Bio je pokretač i urednik športske stranice tjednika *Bjelovarski list*, biltena *Nogomet*, *Biltena RSD* glasila Odbora radničko športskih igara Bjelovara i *Glasnika SDK*, glasila Republičkog odbora radnika Službe društvenog knjigovodstva Republike Hrvatske.

Pripremio je, uredio i izdao prvi *Turistički kalendar* u Bjelovaru za 1961.

godinu. Urednik je spomen-monografije *Nogomet 1908–1955*. Bjelovarskog nogometnog podsaveza i *Pravila igre mali nogomet* prva u našoj zemlji i prvih pravila *Ragby XV*.

Kao športski djelatnik u Bjelovaru bio je predsjednik Nogometnog podsaveza i prvi predsjednik Saveza športova kotara Bjelovar.

Dolaskom u Zagreb 8. travnja 1961. godine u Centralu Narodne banke Hrvatske, odakle je 1. studenoga 1962. godine prešao u Službu društvenog knjigovodstva, 30

Franjo Frntić u Uredništvu časopisa *Povijest hrvatskog športa* u siječnju 1996. godine.

Centralu za Hrvatsku, uspješno nastavlja aktivnost u športu kao visoki športski dužnosnik u Savezu za tjelesni odgoj *Partizan* Hrvatske i Savezu za fizičku kulturu Hrvatske.

U Službi društvenog knjigovodstva osim svojih svakodnevnih radnih obveza kao visoko rangirani stručnjak za kadrove i unapređenje rada, posvetio se stručnoj brizi na poboljšanju psihofizičkih sposobnosti djelatnika. Svojom upornošću, uvjerljivošću, jednostavnošću i osobnim primjerom uz pomoć skupine entuzijasta, potporom rukovodstva Službe društvenog knjigovodstva i suradnje s Fakultetom za fizičku kulturu, *Partizanom* Hrvatske i drugim institucijama ostvario je postavljeni cilj – permanentno bavljenje radnika športskom rekreacijom, pa su radničke športske igre u Službi društvenog knjigovodstva bile uzor mnogim organizacijama i institucijama u Hrvatskoj i šire. Nakon cjelogodišnjeg organiziranog vježbanja više od 1000 radnika tri se dana družilo u najljepšim objektima na Jadranu u predsezoni i natjecalo u tridesetak disciplina svake godine sve do Domovinskog rata.

Pokrenuo je i uređivao časopis, tromjesečnik *Partizan danas* od 1980. do 1990. godine. Bio je glavni i odgovorni urednik reprezentativne monografije *Sto godina nogometa u Hrvatskoj i Športska rekreacija u Hrvatskoj 1951–1991*. Sa suradnicima je napisao i monografiju *Razvoj rukometa u Hrvatskoj*.

Nekoliko godina bio je predsjednik Konferencije Olimpijade starih športova u Brođancima. Njegovim zalaganjem ta športska i kulturna manifestacija uzdignuta je na razinu po kojoj je postala poznata u Hrvatskoj i šire.

Na I. programu Hrvatskog radija u emisiji *Dogodilo se na današnji dan* sudjelovao je svojim brojnim prilogima o športu koji su imali informativni i edukativni značaj.

Dugogodišnji je suradnik Hrvatskog leksikografskog zavoda *Miroslav Krleža* u Zagrebu. Uređivao je tematsko područje športa u nekoliko kapitalnih enciklopedijskih izdanja.

U *Večernjem listu* u rubrici “podlistak” u nastavcima su objavljivani njegovi prilozi o nogometu i olimpijskim igrama.

U *Modroj lasti*, listu za učenike viših razreda osnovnih škola, koji izdaje *Školska knjiga* od 1993. do 1998. godine objavljivao je zanimljive priloge iz športske povijesti i o športu općenito.

Suradivao je i s Hrvatskom akademijom znanosti i umjetnosti na izradi studije razvoja turizma Hrvatske, poglavlje doprinos športa u razvoju turizma.

U *Hrvatskom domobranu*, glasilu Udruge hrvatskih domobrana, bio je kolumnist i objavljivao je priloge o sudjelovanju hrvatskih domobrana u športu u razdoblju od 1941. do 1945. godine.

Prisustvovao je i uvijek aktivno sudjelovao na brojnim simpozijima i kongresima u zemlji i inozemstvu s temama o športu i tjelesnoj kulturi.

Istraživanjem, a kasnije i pisanjem športske povijesti u Hrvatskoj kontinuirano se bavio od 1948. godine. Počeo je s općom i športskom poviješću svog rodnog mjesta – Grubišnog Polja, da bi se kasnije posvetio samo športskoj povijesti.

Za Grubišno Polje stalno je bio vrlo emotivno vezan, pa je suradivao u Matici Hrvatskoj, Centru za kulturu, Gradskom vijeću i Gradskom poglavarstvu. S ostalim entuzijastima grubišnopoljcima osnovao je 1995. godine Društvo grubišnopoljaca u Zagrebu. Bio je njegov prvi predsjednik i počasni doživotni predsjednik.

Jedan je od pokretača izdavanja stručnog časopisa *Povijest sporta* 1970.

godine (*Povijest sporta* od 1991. i *Povijest hrvatskog sporta* od 1996. godine), koji je postao stručno glasilo ne samo Saveza za fizičku kulturu Hrvatske, koji ga je osnovao i kasnijih izdavača, nego i brojnih marljivih istraživača, sakupljača dokumenata i publikacija, obrađivača i pisaca športsko-povijesne građe u Hrvatskoj. Najviše vremena posvetio je uređivanju tog časopisa. Neprekidno je obnašao dužnost glavnog i odgovornog urednika punih 30

Zadnja sjednica Uredništva časopisa *Povijest hrvatskog sporta* održana 29. ožujka 1999. godine. Do prozora slijeva: dr. Frano Glavina, Franjo Frntić, Franjo Njegač, Fredi Kramer, Nada Vodinac, Zdenko Jureša i Zdenko Jajčević.

Dio brojnih prijatelja, štovatelja, znanaca i suradnika na posljednjem ispraćaju Franje Frntića na zagrebačkom groblju Mirogoju.

godina. Uredio je 120 brojeva časopisa u kojima je objavljeno 2.677 radova na 12.101 stranici. Časopis je izlazio tromjesečno i u 30 godina nije izdan ni jedan dvobroj.

Kao glavni i odgovorni urednik sazvao je i održao oko 120 sjednica Uredništva časopisa.

Bio je i član Savjeta časopisa. Prisustvovao je i svim sjednicama, a održano je oko 85 sjednica Savjeta časopisa.

U časopisu je objavljeno 232 njegovih radova. U mnogima od njih istraživana je i obrađivana športska povijest do 1918, razdoblje između dva svjetska rata i razdoblje poslije 1941. godine.

Uporno i uspješno sve do svoje smrti animirao je športske organizacije i pojedince od športskih djelatnika i vrhunskih športšaša do akademika i uključivao ih u istraživanje i pisanje športske prošlosti. U razgovorima je često isticao da je povijest učiteljica života i da ono što nije zapisano smatra se kao da se nije ni dogodilo.

Razumijevanjem Hrvatske matice iseljenika nastojao je Hrvate u inozemstvu upoznati sa športskom prošlošću

u njihovoj zemlji, te ih i zainteresirati za istraživanje kulturne, a posebno športske prošlosti raseljene Hrvatske.

Bio je povjesničar hrvatskog športa, a svojim velikim djelom i sam je ušao u športsku povijest za sva vremena.

Za svoju veliku i uspješnu dugogodišnju aktivnost, te za stvaralački i društveno koristan rad primio je brojna priznanja i nagrade od kojih treba istaknuti Trofej Saveza za fizičku kulturu Hrvatske 1960. godine, Republičku nagradu športa *Franjo Bučar* za životno djelo 1992. godine i Republičku medalju za životno djelo na području športske rekreacije 1999. godine.

Športski djelatnici Zagreba i Hrvatske dostojanstveno su se oprostili od Franje Frntića 26. siječnja 2000. godine na komemorativnom skupu održanom u Hrvatskom olimpijskom odboru na Trgu sportova 11 i na posljednjem ispraćaju na zagrebačkom groblju Mirogoju kojemu su osim obitelji i rodbine bili nazočni brojni prijatelji, štovatelji, znanci i suradnici. ●

IZVORI I LITERATURA

1. Biografija Franje Frntića.
2. F. Frntić: Nogometni klub *Jadran* Grubišno Polje 1938. godine, *Povijest sporta*, Zagreb, 1990, broj 86, str. 79.
3. Dragomir Čukić, mr.sc. Darko Dujmović, inž. Berislav Horvat, Željko Mitrović, Franjo Njegač, Ivica Pletikosa i prof.dr. Mirko Relac: Oproštajni govori na komemorativnom skupu i ispraćaju na groblju Mirogoju.
4. Odbor Republičke nagrade športa *Franjo Bučar*: Odluka o dodjeli Republičke nagrade *Franjo Bučar* u 1992. godini.
5. Umro povjesničar športa Franjo Frntić, Hrvatski olimpijski odbor, *Olimpijske vijesti*, godina VII. broj 305 od 20. do 27. siječnja 2000.

Franjo Frntić — A Historian of the Croatian Sports

Franjo Frntić /b. 1919, d. 2000/ was one of the most fruitful historians of the Croatian sports and sports activities in 20th century. By his profession he was a banking official /he was a bank accountant, a bank manager and an instructor/ where he acquired good organizational abilities which he used later as a sports organizer. He entered the sports as an active athlete /he went in for gymnastic, track-and-field, volleyball, soccer and mountaineering/ as a young man and continued to be a sports activist as a sports organizer, a referee, a sports writer and an editor. In 1963 as a bank manager he organized a lot of sports recreation activities in the framework of *Partizan* Physical Education Union. He wrote articles about sports in the local newspapers /*Bjelovarski List*, *Nogomet*, *Bilten RSD*/ in the town of Bjelovar. He also co-operated with the Zagreb Radio Station, *Večernji List* newspaper, Lexicographical Publishing House, *Modra Lasta* magazin, etc., writing and speaking about sports and games. He was an initiator and an author of many sports publications, monographs and books whose purpose was informational, educational and historical. But his most important activity was an editor-in-chief of *Povijest Sporta* journal /later it was renamed in *Povijest Hrvatskog Športa* journal/ that he was carrying out for 30 years. His first contribution for the history of sports had been written about his birth-place Grubišno Polje in 1948. As the editor-in-chief of *Povijest Sporta* journal he edited 120 issues of the journal and published 2677 articles of which he himself was the author of 232 articles. He was awarded many recognitions, medals and certificates. Publishing the history of sports Franjo Frntić himself has become the history of sports.